

a sy z nami był, zo njejsmy na ničim žaneje nuzy měli. Ty sy naš wóteny kraj pod khłódkom twojeju křidłow přikrywał a naše žiwjenje sy hnadjne na kedźbu brał, a tež pod křižom a ćerpjenjom nas k sebi ćahnył, sy našich khudych, naše wudowy a syroty hladał, našich ćerpjacych wokřewił a sy blisko był tym, kiž běchu pod horecym bėdženjom wo swoju zbóžnosć starosćiwu, sy při našich mrějacych miłosćiwje z pomocu stał. Haj, Knježe, džiwy miłosće sy nad nami činił. My pak smy twoju dobrotu a twoje dołhočakanje husto njewužitnje wužiwali. Naše swědomnje nas wobskoržuje, naša wutroba nas tama. Hrěšnicy smy wšitecy před tobu, knježa a poddani, wučerjo a posłucharjo, stari a młodži, bohaći a khudzi. Ale ty sy nam naše hrěchi Khrysta dla hnadjne wodał, khwalba budź tebi!

Wobnow nas w duchu našeje mysle a wobleč nas noweho člowjeka, kiž je po tebi stworjeny we wěrnej prawdosći a swjatosći. Naš čas ćěka; njewopušć nas ani njewotčehń nam swoju hnadu. Wobdawaj